

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zlatuše Jíchové a soudců JUDr. Lenky Škubalové a Mgr. Miroslava Nováka ve věci exekuce

Oprávněného: „[REDAKCE]“
IČO [REDAKCE]
sídlem [REDAKCE]

proti
povinnému: [REDAKCE] Z [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Běleckým
sídlem Dukel. hrdinů 59, 269 01 Rakovník

pro pohledávku oprávněné ve výši 80 306 Kč s příslušenstvím, o odvolání České republiky – Okresního soudu v Rakovníku, sídlem Sixtovo náměstí 76, 269 23 Rakovník II, proti usnesení soudního exekutora Mgr. Miloše Dvořáka, Exekutorský úřad Sokolov, ze dne 15. 4. 2024 č. j. 041 EX 490/12-82

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora se ve výroku III. potvrzuje.
- II. Ve vztahu mezi oprávněným, povinným a odvolatelkou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Pověřený soudní exekutor usnesením citovaným v záhlaví zastavil exekuci vedenou na základě usnesení, které vydal Okresní soud v Rakovníku dne 23. 5. 2012 pod č.j. 26 EXE 1858/2002-12 (výrok I.), náklady exekuce určil ve výši 7 865 Kč (výrok II.), soudnímu exekutorovi za úkony spojené se zastavením exekuce přiznal paušální náhradu nákladů exekuce ve výši 907,50 Kč a povinnost k její náhradě uložil České republice – Okresnímu soudu v Rakovníku ve lhůtě čtyř měsíců a jednoho dne od právní moci tohoto usnesení na uvedený účet (výrok III.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.). Uzavřel, že doba bezvýsledného vedení exekuce i po zohlednění dob podle § 55 odst. 12 exekučního řádu, ve kterých lhůty podle § 55 odst. 7 a 11 exekučního řádu neběží, přesáhla šest let. Exekuce byla zahájena dne 14. 5. 2012, usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci je 23. 6. 2012, dne 14. 12. 2015 došlo k poslednímu částečnému vymožení povinnosti a exekucí nebyla postižena nemovitá věc. Oprávněné byla dne 10. 3. 2024 doručena výzva podle § 55 odst. 7 exekučního řádu ke sdělení, zda souhlasí se zastavením exekuce či nikoli. K výzvě nevyjádřila a stanovená lhůta uplynula marně. Vyloučené doby byly zjištěny (z důvodu insolvence 584 dní), ale celková doba bezvýslednosti i při jejich zohlednění překročila šest let. V souladu s ustanovením § 55 odst. 7 exekučního řádu proto soudní exekutor exekuci zastavil. Odměnu soudního exekutora stanovil podle § 11 odst. 2 vyhlášky č. 330/2001 Sb. ve výši 3 000 Kč a paušální náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 1 téže vyhlášky ve výši 3 500 Kč při zvýšení o 21 % DPH, tedy celkem 7 865 Kč. Povinnost k paušální náhradě nákladů za úkony spojené se zastavením exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu ve výši 907,50 Kč (750 Kč včetně 21 % DPH) uložil v zákonné lhůtě zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Rakovníku. O náhradě nákladů mezi účastníky rozhodl tak, že žádný z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť oprávněný nebyl v řízení zastoupen.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

2. Proti výroku III. usnesení podala včasné odvolání Česká republika – Okresní soud v Rakovníku. Namítla, že u Krajského soudu v Praze bylo pod sp. zn. KSPH 35 INS [REDACTED]/2013 vedeno insolvenční řízení ve věci povinného (dlužníka), které bylo zahájeno vyhláškou ze dne 23. 4. 2013, č. j. KSPH 35 INS [REDACTED]/2013-A-3 a usnesením insolvenčního soudu ze dne 12. 5. 2016, č. j. KSPH 35 INS [REDACTED]/2013-B-39 bylo ukončeno zrušením konkurzu prohlášeného na majetek dlužníka. Usnesení nabylo právní moci 2. 7. 2016. Podle § 55 odst. 12 písm. c) exekučního řádu tak po dobu konání insolvenčního řízení neběžela doba podle § 55 odst. 7 a 11 exekučního řádu. Do šestileté doby počítané od posledního částečného plnění vymáhané povinnosti, to je od 14. 12. 2015, neměla být započítána doba 1 166 dnů od zahájení insolvenčního řízení proti povinnému (23. 4. 2013) do právní moci usnesení o zrušení konkurzu (2. 7. 2016), nikoliv soudním exekutorem uváděných 584 dnů. Šestiletá doba podle § 55 odst. 7 exekučního řádu tak dosud neuplynula a oprávněná byla ke složení zálohy vyzvána předčasně. Odvolatelka navrhl, aby odvolací soud usnesení soudního exekutora v napadeném výroku III. změnil tak, že soudnímu exekutorovi se paušální náhrada nákladů za úkony spojené se zastavením exekuce ve výši 907,50 Kč nepřiznává.
3. Krajský soud v Praze jako soud odvolací na podkladě a v rozsahu podaného odvolání přezkoumal usnesení soudního exekutora v intencích ustanovení § 212 věty první, § 212a odst. 1 a 6 občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) a § 52, § 55c zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen exekuční řád) a dospěl k závěru, že odvolání odvolatelky není důvodné.
4. V souladu s ustanovením § 52 odst. 1 exekučního řádu a § 254 odst. 8 o.s.ř. nenařizoval odvolací soud k projednání odvolání jednání.
5. Z obsahu spisu soudního exekutora odvolací soud zjistil, že na základě návrhu oprávněného na nařízení exekuce Okresní soud v Rakovníku usnesením ze dne 23. května 2012, č. j. 26 EXE 1858/2012-12 nařídil exekuci na majetek povinného podle vykonatelného platebního rozkazu, který vydal Okresní soud v Karlových Varech dne 26. 1. 2012, č. j. 11 C 126/2011-28 k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 80 306 Kč, spolu s úrokem z prodlení z částky 53 832 Kč ve výši 7,75 % od 1. 10. 2011 do zaplacení, náhrady nákladů řízení v částce 4 020 Kč a pro náklady exekuce, které budou v průběhu řízení stanoveny. Zároveň pověřil provedením exekuce soudního exekutora Mgr. Miloše Dvořáka, Exekutorský úřad Sokolov. Usnesení nabylo právní moci dne 23. 6. 2012. Dne 14. 12. 2015 bylo na úhradu pohledávky uhrazeno 35 879 Kč. Dne 7. 3. 2024 vydal soudní exekutor výzvu dle § 55 odst. 7 exekučního řádu a vyzval oprávněného, aby se ve lhůtě do 30 dnů od doručení výzvy vyjádřil, zda souhlasí se zastavením exekuce či nikoli. Zároveň jej poučil, že jestliže vyjádří svůj souhlas se zastavením exekuce, nebo marně uplyne jím stanovená lhůta, exekuci zastaví. V případě, že vyjádří nesouhlas se zastavením exekuce, soudní exekutor bude pokračovat v provádění exekuce po dobu dalších tří let, pokud bude zproštěn od složení zálohy; pokud od složení zálohy zproštěn nebude a vyjádří nesouhlas se zastavením exekuce, vyzval jej, aby uhradil zálohu na další vedení exekuce ve výši 500 Kč s 21 % DPH (605 Kč) na účet soudního exekutora. Výzva byla doručena dne 10. 3. 2024 a oprávněný se k ní nevyjádřil. Soudní exekutor proto vydal dne 15. 4. 2024 napadené usnesení.
6. Z insolvenčního rejstříku odvolací soud zjistil, že dne 23. 4. 2013 bylo zahájeno u Krajského soudu v Praze insolvenční řízení ve věci povinného (dlužníka) a vyhláškou ze dne 23. 4. 2013, č. j. KSPH 35 INS [REDACTED]/2013-A-3 oznámil insolvenční soud zahájení tohoto insolvenčního. Vyhláška byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku dne 23. 4. 2013 v 15:59 hod. Tímto okamžikem nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení. Usnesením ze dne 30. 8. 2013, č. j. KSPH 35 INS [REDACTED]/2013-A-21 byl zjištěn úpadek povinného a na jeho majetek byl prohlášen konkurs. Usnesením ze dne 7. 12. 2015, č. j. KSPH 35 INS [REDACTED]/2013-B-32 insolvenční soud uložil insolvenčnímu správci mimo jiné provést vydání výtěžku zpeněžení podle upraveného seznamu přihlášek do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, mj. nákladů spojených se správou ve výši 35 879 Kč (dluh Společenství vlastníků jednotek, zálohy na služby). V průběhu vedeného insolvenčního řízení došlo tedy k částečnému uspokojení pohledávky oprávněné, a to dne 14. 12. 2015 ve výši 35 879 Kč. Usnesením insolvenčního soudu ze dne 12. 5. 2016 č. j. KSPH 35 INS

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

██████/2013-B-39 došlo ke zrušení konkurzu prohlášeného na majetek povinného a toto usnesení nabylo právní moci dne 2. 7. 2016.

7. Podle § 55 odst. 7 exekučního řádu, nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví. Pro účely rozhodnutí o zastavení exekuce podle věty druhé a odstavců 8, 10 nebo 11 se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo.
8. Podle § 55 odst. 11 věty třetí a čtvrté exekučního řádu, celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušeném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později; do této lhůty se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 12. Dojde-li v rozhodné době k částečnému vymožení povinnosti, běží lhůta uvedená v odstavci 7 věty první znovu od počátku ode dne následujícího po dni, v němž naposledy došlo k částečnému vymožení povinnosti.
9. Podle § 55 odst. 12 písm. c) exekučního řádu, lhůta podle odstavců 7 a 11 neběží po dobu, po kterou byla jako celek exekuce odložena, nebo ji není možné podle zvláštního právního předpisu provést (viz § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 82/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení - dále jen insolvenční zákon).
10. Podle čl. II odst. 1 zákona č. 255/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „náhradový zákon“), má soudní exekutor za úkony spojené se zastavením exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu právo na paušální náhradu nákladů ve výši 750 Kč, bylo-li exekuční řízení zahájeno přede dnem 1. ledna 2022 a byla-li v exekučním řízení přede dnem 1. ledna 2022 vyznačena doložka provedení exekuce, případně usnesení o nařízení exekuce přede dnem 1. ledna 2022 nabylo právní moci. Je-li soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se paušální náhrada nákladů o daň z přidané hodnoty.
11. Podle čl. II odst. 2 věty první náhradového zákona, paušální náhradu nákladů podle bodu 1 vyplatí soudnímu exekutorovi stát prostřednictvím exekučního soudu.
12. Podle čl. II odst. 5 náhradového zákona, proti usnesení o zastavení exekuce podle bodu 1 může exekuční soud vystupující za stát podat odvolání do tří měsíců od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.
13. Podle § 10 odst. 1 věty první až třetí zákona č. 214/2022 Sb., o zvláštních důvodech pro zastavení exekuce a o změně souvisejících zákonů, nestanoví-li se dále jinak, § 55 odst. 7 až 13 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i na exekuční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. V exekučních řízeních zahájených přede dnem 1. ledna 2022, v nichž přede dnem 1. ledna 2022 byla vyznačena doložka provedení exekuce, se do lhůty podle § 55 odst. 7 až 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, započítává doba, v níž nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a exekucí nebyla postižena nemovitá věc; § 55 odst. 12 zákona č. 120/2001 Sb. se použije obdobně. V řízení podle věty druhé lhůta podle § 55 odst. 7 a 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, neuplyne dříve než 1. ledna 2023.
14. V daném případě soudní exekutor přistoupil z úřední moci k zastavení exekuce, která od doložky právní moci usnesení o nařízení exekuce 23. 6. 2012 probíhala bezvýsledně více než šest let, když datum posledního částečného plnění povinnosti bylo 14. 12. 2015, exekucí nebyla postižena majetková nemovitá věc, vyloučené doby sice byly zjištěny, ale celková doba bezvýslednosti i při

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

jejich zohlednění překročila šest let. Podle jeho názoru tak uplynula lhůta stanovená § 55 odst. 7 exekučního řádu, když k jeho výzvě dle tohoto ustanovení se oprávněný nevyjádřil.

15. Ustanovení § 55 odst. 7 exekučního řádu stanoví podmínky, které je nutno splnit, a které soudní exekutor zkoumá předtím, než přikročí k úkonům směřujícím k zastavení exekuce podle § 55 odst. 7 exekučního řádu. Základní podmínkou, jejíž naplnění zkoumá je, zda uplynula základní šestiletá doba bezvýslednosti počítaná po vyznačení doložky provedení exekuce. Pro počátek běhu šestileté lhůty je v daném případě rozhodující den nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce, tedy den 23. 6. 2012. Soudní exekutor může přistoupit k zastavení exekuce z důvodu její bezvýslednosti po dobu vymezenou v § 55 odst. 7 exekučního řádu až v okamžiku, kdy doba, po kterou nebylo ničeho vymoženo na vymáhanou povinnost ve svém součtu, tj. bez započtení dob, kdy příslušná doba neběžela, dosáhla délky 6 let počítaných buď od doložky provedení exekuce, nebo od posledního vymožení plnění. Zde byla doložka provedení exekuce vyznačena 23. 6. 2015, dne 14. 12. 2015 bylo povinným uhrazeno 35 879 Kč z výtěžku zpeněžení nemovitého majetku povinného v rámci insolvenčního řízení. V období od 24. 3. 2013 do 2. 7. 2016 (1167 dní) šestiletá doba od doložky provedení exekuce neběžela, neboť bylo vedeno insolvenční řízení ve věci povinného. Začala běžet opětovně až 3. 7. 2016. K poslednímu vymožení plnění došlo 14. 12. 2015. Od tohoto data tak neběžela z důvodu vedeného insolvenčního řízení šestiletá doba od 14. 12. 2015 do jeho pravomocného skončení dne 2. 7. 2016 (202 dní). Zákon stanoví, že lhůta podle § 55 odst. 7 exekučního řádu neběží po dobu, po kterou ji není možné podle zvláštního právního předpisu provést. Doba, po kterou nebylo vymoženo nic na vymáhanou povinnost ve svém součtu, tj. bez započtení dob, kdy příslušná doba neběžela, musí dosáhnout délky 6 let počítaných od posledního vymožení plnění. Pokud by k poslednímu plnění došlo 14. 12. 2015, staví se lhůta podle § 55 odst. 7 exekučního řádu od tohoto data a nelze tak do šestileté doby započítávat celou dobu, po kterou bylo insolvenční řízení, zahájené již 23. 4. 2013, vedeno.
16. Nicméně skutečnost, že k poslední úhradě došlo v průběhu insolvenčního řízení dne 14. 12. 2015, není v daném případě rozhodná. V případě, že jde o plnění vymožené v exekuci a nelze na něj pohlížet jako na plnění, které má za následek postup dle § 55 odst. 7 o. s. ř. a počátek běhu nové šestileté doby bezvýsledného vedení exekuce. Nebylo tak v rámci exekuce vymoženo žádné plnění ve smyslu § 46 odst. 4 exekučního řádu k rukám soudního exekutora nebo oprávněného.
17. V každém případě tak k datu doručení výzvy oprávněnému dle § 55 odst. 7 exekučního řádu dne 10. 3. 2024 zcela nesporně uplynula šestiletá doba bezvýslednosti, kdy nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a exekucí nebyla postižena nemovitá věc, S ohledem na shora uvedené skutečnosti byly v daném případě splněny podmínky dle § 55 odst. 7 exekučního řádu a za situace, kdy oprávněná se v zákonné lhůtě nevyjádřila k jeho výzvě soudního exekutora, zda souhlasí či nesouhlasí se zastavením exekuce (lhůta uplynula marně), soudní exekutor postupoval správně, pokud exekuci podle § 55 odst. 7 exekučního řádu zastavil. Podle části první Čl. II. Přejícných ustanovení bodu 1. a 4. zákona č. 255/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů soudní exekutor v rámci rozhodnutí o zastavení exekuce rozhodl správně o povinnosti odvolatelky uhradit mu paušální náhradu nákladů.
18. Odvolací soud proto usnesení soudního exekutora v napadeném výroku III. jako věcně správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
19. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 1 a § 270 odst. 2 o.s.ř., když účastníkům náklady v odvolacím řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

Praha 28. června 2024

JUDr. Zlatuše Jíchová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková